

ninger for de i Udenrigsministeriet, og Nr. 15: for de i Ministerierne med Undtagelse af Udenrigsministeriet og Krigsministeriet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd er den foreløbige Betænkning affattet, men endnu ikke kommen til Behandling i Udvalget.

Udvalget, som constituerede sig den 31te October, holder idag sit 41de Møde.

Paa Udvalgets Begne

Balthazar Christensen,
Formand.

Til

Folkethingets Formand."

Jeg antager ikke, at denne Forespørgsel giver Anledning til videre Forhandling.

Frolund: Efter gammel Skik vil jeg dog tillade mig at takke for den Velvillie, som den høitærede Formand har vist mig, ved at lade denne Forespørgsel komme frem. Nu kan man jo læse rundtomkring i Landet Svaret paa min Forespørgsel og altsaa sætte sig ind i Tilstanden, og det er egentlig det, som jeg har ønsket.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forespørgslen hermed sluttet.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Fortsettelse af anden Behandling af: Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1868 til 31te Marts 1869."

Formanden: Det vil erindres, at det Afsnit, der er under Forhandling, omfatter Paragrapherne 15 og 16 tilligemed de Voster i § 18, som vedrøre Krigsministeriet og Marineministeriet, samt Uendingsforslaget under Nr. 4 til § 2. Forhandlingerne over dette Afsnit ere gjenoptagne. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds har Ordet.

N. Sage: Efter de Forhandling, der fandt Sted iforgaars, vil det synes noget dristigt af mig at yttre en Mening, der er for-

skjellig fra de store Juristers, idet disse ere komne til et ganske andet Resultat i den foreliggende Sag end jeg, men jeg kan dog ikke forandre den Anskuelse, jeg har om dette Spørgsmaal, og jeg troer ogsaa, det efterhaanden vil blive tydeligt, at jeg har Ret i den Betragtning, jeg har fremsat. For mig staaer Sagen fremdeles saaledes, at, naar Krigsministeriet vil see at faae denne Sag tilendebragt som gode Forretningsfolk, har det med fuld Ret og uden Ubillighed Magt til at indrette Forholdet saaledes, at det saa at sige bliver omvendt, idet det bliver Fabriken, som kommer til os for at bede om at blive fri derfor. Naar jeg imidlertid for et Dieblit vil stille mig paa de andre Herrer's og paa Finantsministerens Standpunkt, naar jeg vil antage, at vi have Ret, og at Fabriken virkelig har Krav paa Erstatning, bliver Spørgsmaalet, hvor stor denne Erstatning skal være? Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) har udtalt, at dette vilde være at bedømme efter den større eller mindre Fordeel, man kunde antage, at Fabriken havde havt ved denne Forretning i den lange Række Aar, hvori den har bestaaet, og den ærede Finantsminister yttrede noget Egnende. Som Dplysning for den Paastands Rigtighed, at der bør ydes en stor Sum for Afløsningen af Privilegiet ansførte den ærede Finantsminister endvidere, at der for nogle Aar tilbage var affattet et Udkast til en Overeenskomst, hvorefter Staten skulde afkjøbe Geværfabriken den hele Eiendom Hellebæk med, hvad dertil hører for en Sum af 400,000 Rb., og idet han gik ud fra, at disse 400,000 Rb. vare en passende Pris for Eiendommen, kom han efter de Dplysninger, han havde, til det Resultat, at man ansatte Eiendommens Værdi med Jorder, Skove osv. til 250,000 Rb. og Fabriken's Værdi til 150,000 Rb.; jeg troer det var saaledes den ærede Finantsminister udtrykte sig. Som Følge heraf skulde man altsaa antage, at Eiendommen uden Fabriken afstafede 10,000 Rb. aarligt og Fabriken 6,000 Rb., beregnede til 4 pCt. af de 400,000 Rb., men jeg troer, der kan være megen Grund til at tvivle om, at man kan rette sig efter disse Angivelser. Det ærede Medlem for Kjø-